

Миру, добра, радості й кохання всім жінкам ПАТ «АЗОТ»!

8 Березня Дорогі жінки!

Сердечно вітаю вас зі святом весни. Нехай цей день буде наповнений душевним теплом, увагою близьких та надією на краще. Ви не тільки даруєте турботу і любов своїм сім'ям та дітям, але й самовіддано працюєте, вносячи неоціненний вклад у розвиток своїх підприємств. Бажаю вам здоров'я, добробуту та весняного настрою! Залишайтеся такими ж гарними, мудрими і добрими.

З ПОВАГОЮ,
ГОЛОВА РАДИ ФЕДЕРАЦІЇ РОБОТОДАВЦІВ УКРАЇНИ,
ГОЛОВА РАДИ ГРУПИ КОМПАНІЙ GROUP DF ДМИТРО ФІРТАШ

Шановні жінки «Азоту»!

Щиро вітаємо вас з прекрасним святом весни. Хай воно зігриває вас надіями, а любов і віра огортають серця щастям та благополуччям.

Вклоняємося вам за повсякденну плідну працю, активну життєву позицію та невичерпне джерело доброти. Зичимо, щоб успішними були ваші старання, сповнені величі й краси, а доля – сонячною, мирною та щасливою. Хай ваші життєві стежини будуть встелені квітами. Вічної вам молодості, чарівності і весни!

Правління товариства. Профспілковий комітет

Читайте в номері

Екологічна безпека – пріоритет ПАТ «АЗОТ»	2
І на роботі, і вдома наші жінки – найкращі	3
На ринку значно зріс попит на азотівський КАС	6
«Азот» допомагає виготовляти сухі пайки для бійців АТО	8
До 45-річчя цех А-3 напрацював 15 мільйонів тонн аміаку	11

Любі жінки!

Прийміть щирі вітання з прекрасним жіночим святом Весни – 8 Березня!

Ми вдячні вам за красу і ніжність, доброту і щиросердечну чуйність, затишні вечори в колі родини, розумних і талановитих дітей.

Саме ви оточуєте близьких людей любов'ю й увагою і, незважаючи на численні турботи, пов'язані з роботою та родиною, даруєте їм спокій і щастя.

Ви не забуваєте ділитися своїм теплом, підтримуючи добрим словом, надихаючи на подвиги, творчість, працю. Заради вас, в ім'я вашого щастя і любові відбуваються і великі діяння, і повсякденні справи.

У це прекрасне свято від усієї душі бажаю вам любові, миру та добра. Будьте улюблені та щасливі!

Олександр Халін,
Генеральний директор OSTCHEM

Екологічна безпека — ПРІОРИТЕТ ПАТ «АЗОТ»

Напередодні 8 Березня — одного з найкрасивіших та найчарівніших свят, яке символізує жіночність, пробудження природи, ми вирішили надати слово жінці, яка відповідає за екологічну політику підприємства, — начальнику відділу охорони навколишнього середовища Черкаського ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM Зої Хорольській.

— Зосе Василюно, охарактеризуйте екологічну політику ПАТ «АЗОТ». Які основні аспекти покладені в її основу?

— Хімічне підприємство, як і будь-яке інше, існує не віртуально, а в реальному природному середовищі, від якого ми не ізольовані, бо це практично неможливо. Такі виробництва, як наше, завжди будуть мати вплив на навколишнє середовище, а тому екологічна політика підприємства спрямована на те, щоб цей вплив був якомога менший, не виходив за межі дозволеного і не наносив збитків природі. Дбаючи про екологічну безпеку, ми мусимо забезпечувати такий стан, коли рівень екологічних ризиків не перевищує гранично допустимих значень. Тобто, екологічна політика нашого підприємства спрямована, в першу чергу, на запобігання, а не на боротьбу з руйнівними наслідками господарської діяльності для довкілля.

— Екологічна безпека підприємства — це його здатність протистояти екологічним ризикам?

— Саме так. До речі, це відповідає міжнародному стандарту ISO 14001, який встановлює вимоги до системи екологічного керування, щоб дати змогу підприємству визначити та впровадити політику, встановити і досягти цілі, враховуючи правові та інші вимоги, визначити істотні екологічні аспекти, що ми й робимо. В 2006 році наше підприємство було сертифіковане англійською компанією Moody International. Цю сертифікацію ми підтверджували кілька разів певний проміжок часу. Тобто, підприємство працює у відповідності з природоохоронним законодавством України та міжнародними стандартами. Ми не порушуємо визначені законодавством норми.

— Які саме практичні дії сприяють реалізації визначеної

Начальник ВОНС Зоя Василівна Хорольська

екологічної політики на підприємстві?

— Перш за все, це розробка і впровадження у виробництво природоохоронних заходів. Наведу кілька конкретних прикладів. У 2014 році в цеху М-6 з виробництва карбаміду під час проведення капітального ремонту було виконано значний обсяг робіт з ремонту обладнання. В їх числі й роботи на вихрових абсорберах, де було впроваджено ряд заходів, що дозволили скоротити викиди аміаку на 13 відсотків у порівнянні з 2013 роком. А в цеху М-9 з виробництва аміачної селітри, знову ж таки, завдяки впровадженню комплексу заходів, скоротилися в порівнянні з 2013 роком викиди в атмосферне повітря: аміаку — на 6,8%, оксидів азоту — на 5,1%, суспендованих частинок (пилу аміачної селітри) — на 11,5%. Ці факти говорять самі за себе.

— Реалізація екологічних заходів вимагає фінансового забезпечення. Скільки коштів щорічно витрачає «Азот» на охорону навколишнього середовища, включаючи утримання цеху очищення промислових та стічних вод?

— Щорічно ці суми становлять десятки мільйонів гривень. Минулого року, незважаючи на складні часи для держави та підприємства, на

екологічні проекти «Азот» витратив майже 50 мільйонів гривень. Левова частка цих коштів йде на утримання цеху ОПСВ, де ми очищаємо не лише стоки підприємства, а й усі міські стоки. До речі, стоки ПАТ «АЗОТ» не перевищують 40 відсотків загального обсягу.

— Тобто, зараз стало економічно вигідним витрачати кошти на природоохоронні заходи?

— Однозначно. Якщо підприємство, дбає про збереження навколишнього середовища, то воно користується репутацією в бізнесових колах, має підвищений інтерес з боку інвесторів і партнерів. Ми можемо активніше діяти на ринках збуту, що, безперечно, сприяє економічному піднесенню нашого підприємства.

— І все ж, інколи можна почути, що у місті фіксується перевищення гранично допустимих концентрацій шкідливих речовин у атмосферному повітрі... Чим це можна пояснити?

— Вплив викидів на місто визначається за спостереженнями на трьох стаціонарних постах. За даними промислово-санітарної лабораторії товариства, яка постійно здійснює контроль за станом атмосферного повітря, за останні чотири роки порушень на постах і підфакельних вимірах не за-

фіксовано. Це підтверджується і щорічними перевірками екологічної інспекції. Якщо ви маєте на увазі нещодавню публікацію, в якій нас звинувачували в перевищенні викидів, де, зокрема, йшлося про формальдегід, то мушу сказати, що журналісти переплутали «боже з праведним». У нас однозначно не може бути викидів формальдегіду, бо ми його не використовуємо в чистому вигляді. В незначній кількості використовуємо карбамідо-формальдегідну смолу у виробництві карбаміду. Нам дозволено викиди від карбамідо-формальдегідної смоли — 270 кг у рік, а ми викинули у 2014 році — лише 11 кг. Що стосується викидів аміаку, то хочу зазначити, що ми не перевищуємо максимальні можливі об'єми викидів у рік, які встановлені для підприємства державними органами в дозволі на викиди. Ми є законослухняними і для нас екологічний аспект є дуже важливим. Однак мушу сказати, що в місті є організації, які використовують у роботі аміак і здійснюють його викиди в атмосферу. Зокрема, продовольчим компаніям ця речовина потрібна для роботи аміачно-холодильних установок. Тому списувати на «Азот» усі наявні викиди з порушеннями гранично допустимих концентрацій, якщо такі дійсно мали місце, м'яко кажучи, некоректно.

— Відділ охорони навколишнього середовища, який ви очолюєте, як відомо, здійснює різні просвітницькі акції в місті. Це своєрідний «урок» із виховання екологічної культури?

— Так. Торік в області стартували дві просвітницькі акції «Батарейка» та «Збережемо природу Черкащини разом». Ми долучилися до них, щоб сприяти формуванню відповідального ставлення громадськості до навколишнього середовища, до збереження природи.

Свдокія Мацокіна

І на роботі, і вдома НАШІ ЖІНКИ – НАЙКРАЩІ

Виробничниці «Азоту» можуть похвалитися високими трудовими показниками, авторитетом та повагою серед колег, проте робота – це лише частина життя. Є ще дім, в якому вони – турботливі дружини, мами та бабусі, дбайливі господині.

Алла Авербах виготовляє неперевершені роботи з бісеру

Будинок апаратника змішування цеху М-9 Алли Авербах завжди наповнений квітами і не лише тими, які вона вишиває, а й виконаними з бісеру.

Це для Алли Василівни справжнє захоплення, для якого завжди знаходиться час. Навіть якщо доводиться творити вночі. Бо ж, як зізнається майстриня, буває несла залишити недороблену квітку та й двійко внучат – двохрічний Максим та Артем, якому рік і п'ять місяців, не можуть не займати коробочки з різнокольоровим блискучим бісером чи фарби. Тож і доводиться бабусі приступати до роботи

після того, як маленькі помічники повлягаються спати.

Скільки вже виготовлено робіт – майстриня не рахувала. Адже велика їх кількість іде на подарунки близьким та знайомим. Але бісероплетінням захоплення Алли Василівни не обмежуються. Вона дуже добре малює, в'яже, вишиває, виготовляє короби зі згорнутих з газетного паперу трубочок. Мамин талант передався і дочці Тетяні, яка має фах дизайнера

інтер'єрів, добре малює та вишиває. Нині готує на мамин

ювілей подарунок – картину «Джоконда», вишиту хрестиком. Та й син Євгеній має творчу роботу – працює директором рекламного агентства.

В історії дружної родини Авербахів є багато цікавих збігів. Так, і Алла Василівна і її чоловік – Віктор Михайлович, який, до речі, працює в М-9 слюсарем КВПіА, народилися 13 числа, а їхнє свідоцтво про одруження має номер 1313. З різницею в 2 роки в них народилися діти, з різницею в рік діти одружилися, в один і той же рік подарували батькам внучат.

Будинок азотівців Безпалих завжди уквітчаний

Подружжя Безпалих постійно разом: з 7.30 до 16.30 на роботі в цеху з виробництва карбаміду М-2, а потім – удома, в справах чи на відпочинку.

Ольга Григорівна трудиться апаратником підготовки та відпуску напівфабрикатів і продукції, а Сергій Юрійович – майстром з ремонту електрообладнання.

Живе подружжя в селі Хацьки, тож роботи на обійсті вистачає, проте знаходиться час і на головне захоплення господині – вирощування

квітів, які влітку буквально закріплюють будинок та милують око різнокольоровими барвами. Як зізнається Ольга Григорівна, квіти в неї є практично всіх видів. Дуже любить троянди, колекціонує лілії та іриси. Багато в господині й кімнатних рослин, які активно «освоюють» нині її новий робочий кабінет.

А ще Ольга Григорівна дуже гарно готує і колеги вже з нетерпінням чекають свят, щоб скуштувати улюблений всіма торт «Наполеон» у її виконанні. Що вже говорити про її рідних тролянд, колекціонує лілії та іриси. Багато в господині й кімнатних рослин, які активно «освоюють» нині її новий робочий кабінет.

Знову взятися за спиці надихнув онучок

Інженер-технолог цеху розділення повітря К-3 Алла Замостян в'яже та шиє ще зі школи. Згодилися ці навички, коли народилися діти – дочка Юля та син Юрій, адже у 80-ті на все був дефіцит і пінетками, костюмчиками, шапочками мама забезпечувала малечу сама.

Потім рукоділля перестало бути актуальним. Згадати ж колишні навички Аллу Миколаївну надихнуло в 2012 році народження довгоочікуваного онука Максима. Не могла бабуса втриматися, щоб не зв'язати крихітних пінеток та й захопилася, адже діти

швидко підрастають – тільки за ними й поспівай.

Про те, яка Алла Замостян господиня, як вона смачно готує, знають не лише вдома, а й на роботі, адже бували в неї в гостях. У колективі її цінують як професіонала й люблять за доброту, відкриту душу, веселу

вдачу та співочий талант. Тут запевняють, що ніхто не вмів так співати, як вона.

Любить Алла Миколаївна також роботу на землі, адже має дачу в селі Сагунівка. Завдяки її дбайливим рукам тут все росте й квітне, приводиться до ладу будинок. Оцінити зроблене цього літа зможуть і колеги, адже своє 55-річчя господиня планує святкувати на дачі.

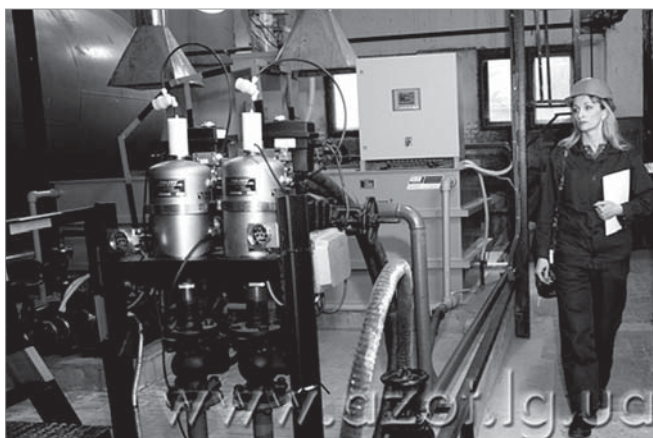
Підготувала
Наталія Бакалова

СЕВЕРОДОНЕЦЬКИЙ «АЗОТ» увеличивает эффективность обработки речной воды

На ЧАО «Северодонецкое объединение Азот», входящем в холдинг OSTCHEM (объединяет предприятия азотной химии Group DF), в цехе внешнего водоснабжения внедрено современное оборудование компании P&P Dosierteknik GmbH — установка POLYCOMPACT.

Эта установка обеспечивает автоматическое приготовление и дозирование флокулянта (реагента для очистки речной воды). POLYCOMPACT существенно упростила работу аппаратчиков, вывела ее на современный уровень.

— Если раньше аппаратчикам приходилось готовить раствор вручную, что было очень трудоёмко из-за химических свойств вещества, то сейчас это происходит в автоматическом режиме, — говорит начальник цеха внешнего водоснабжения Константин Касьянов. — Управление процессом выполняется с сенсорной панели — аппаратчик лишь выбирает необходимый па-

раметр. Кроме того, модернизация оборудования позволила произвести замену коагулянта

сернокислого железа на органический флокулянт, расход которого в 40 раз меньше. Эф-

фективность обработки речной воды увеличилась в 4 раза.

Монтаж установки Северодонецкий «Азот» OSTCHEM выполнил силами своих работников — были задействованы цех централизованного ремонта, цех КИПиА, отдел главного строителя. В опытно-промышленных испытаниях, в ходе которых были определены оптимальные режимы работы, участвовали Центральная лаборатория и специалисты цеха внешнего водоснабжения.

Сейчас POLYCOMPACT работает круглосуточно, обеспечивая декарбонизированной водой теплообменное оборудование цехов всего предприятия.

Источник: azot.lg.ua

«Ника-Тера» займется новым видом производства

В 2015 году в развитие морского терминала «Ника-Тера» (ООО «МСП Ника-Тера» входит в Group DF) планируется вложить порядка 15 млн. долл. Об этом во время пресс-тура на предприятие заявил председатель общества Александр Гайду.

Руководитель предприятия сообщил, что эти деньги будут направлены на реализацию нескольких проектов. Так, в 2015 году планируется завершить работы по строительству пожарного депо на 2 автомобиля и бытовых помещений для персонала Службы малой механизации предприятия.

Кроме этого, планируется завершить проект по электрообеспечению зернового терминала, электрообеспечению порта отдельной линией 35 кВ и строительство трансформаторно-распределительной подстанции. Также будет завершено строительство галереи на причале зернового терминала. Планируется окончить строительство железнодорожного

парка протяженностью около 3 км, а также начать строительство площадки для отстоя 200 зерновозов.

Александр Гайду добавил, что помимо основной деятельности, «Ника-Тера» планирует наладить производство стекловолоконных композитных ма-

териалов, которые бы использовались для производственных целей в порту. Для этого часть инвестиций будет направлена на начало строительства участка композитных материалов, покупку необходимого оборудования.

— Собственник вкладывает средства в развитие нашего предприятия. Он заинтересован в стабильной работе предприятия, сохранении рабочих мест, наполнении бюджетов разных уровней, в развитии социальной инфраструктуры города. В наступившем году мы ставим задачу по сохранению и планомерному наращиванию перевалки грузов, — сказал Александр Гайду.

Источник: nikatera.com

Профилактика

Оборудование готовят к ЭТД

В цехе пароснабжения и общекombинатовских коммуникаций Северодонецкого «Азота» OSTCHEM завершаются работы по подготовке котла к экспертно-технической диагностике (ЭТД).

— Порученное нам дело, — отмечает старший мастер ЦПР «Оргсинтез» Виктор Кандела, — очень ответственное. После двадцати лет эксплуатации металл, из которого изготовлен котел, должен обязательно подвергнуться ЭТД. Наша задача — сделать заистку многочисленных сварных швов и точек на трубопроводах, стенках котла. Эти точки потом обследуют с помощью особо точных приборов, после чего выдается заключение о том, можно ли дальше эксплуатировать котёл.

Источник: azot.lg.ua

ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM ВКЛАДАЄ ЗНАЧНІ КОШТИ В ОХОРОНУ ПРАЦІ

На ПАТ «Рівнеазот», яке входить в OSTCHEM (об'єднує підприємства азотної хімії Group DF), з метою створення безпечних умов праці, а також з метою профілактики та запобігання нещасним випадкам, професійним захворюванням, аваріям та пожежам було виконано 115 комплексних заходів.

У охорону праці на підприємстві OSTCHEM інвестував понад 10,5 млн. грн.

Зважаючи на те, що виробництво мінеральних добрив є потенційно небезпечним, ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM вкладає значні кошти у заходи з охорони праці.

— Доходи, рентабельність підприємства, конкурентоздатність виробленої продукції не можуть стати причиною нехтування правилами безпеки на виробництві. Адже, як відомо, людина, її життя та здоров'я є найвищою цінністю. Ось тому ми і ставимо за пріоритет питання охорони праці, інвестуючи в це значні кошти. У 2014 році ми витратили на охорону праці понад 4,61% від фонду оплати праці, що перевищує наявні норми у 9,2 рази, — прокоментував Голова правління ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM Михайло Заблуда.

У 2014 році ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM витратив понад 4,7 млн. грн. на придбання засобів

індивідуального захисту та пошиття спецодягу.

На забезпечення працівників, які виконують роботи в умовах з підвищеною небезпечкою, лікувально-профілактичним харчуванням і молоком підприємство виділило понад 2,2 млн. грн. На території підприємства працює дві їдальні та два буфети. У структурних підрозділах влаштовані кімнати прийому їжі, які обладнані сучасною побутовою технікою.

Також близько 800 тис. грн. «Рівнеазот» витратив на проведення медичних оглядів працівників та закупівлю необхідних медикаментів. Оздоровлення працівників проходить у закладах лікарняно-оздоровчого управління (ЛОУ) — поліклініці, здорівпункті та санаторії-профілакторії. Структурні підрозділи ЛОУ забезпечені новітнім медичним обладнанням.

Завдяки ефективному функціонуванню системи охорони праці та здоров'я на під-

приємстві у 2014 році знизився рівень захворюваності у порівнянні з 2013 роком. Так, у 2014 році було зафіксовано 2 278 випадків захворювання працівників, що на 506 менше у порівнянні з попереднім роком.

У 2014 році на ПАТ «Рівнеазот» OSTCHEM проведено навчання з питань охорони праці для 1200 працівників, зайнятих на роботах з підвищеною небез-

печкою. Навчено 466 робітників та 794 керівних працівників і фахівців. Окрім цього, в структурних підрозділах підприємства організоване проведення щорічного спеціального навчання з питань охорони праці для робітників, які зайняті на роботах підвищеної безпеки, а також тих, хто потребує професійного добору.

Джерело: azot.rv.ua

В цехе производства ацетилен и винилацетата заменен испаритель

В цехе производства ацетилен и винилацетата Северодонецкого «Азота» OSTCHEM рабочему персоналу поставлена задача подготовить оборудование к пуску.

Длительный простой негативно сказывается на его техническом состоянии. И чтобы убедиться в работоспособности, требовалось тщательно провести мониторинг.

Ступенчатая опрессовка азотом высокого давления прошла в несколько этапов. Такие работы при отрицательной температуре не всегда позволяют с первого раза определить ряд дефектов и, соответственно, последую-

щий объем работ. Но уже сейчас можно смело сказать, что опрессовка была проведена качественно.

— Опрессовкой занимался сменный персонал цеха, — рассказывает механик отделения винилацетата Алексей Бережной. — Трубопроводы требовали достаточного внимания. Ведь там большое количество разъемных соединений, которые следовало проверить на герметичность. Крайне важ-

но не допустить пропусков на каждом из этапов. Коллектив подразделения подошел к заданию со всей ответственностью.

Мероприятие с крупнотоннажным оборудованием подразумевает под собой сложный план организации работ. Их выполнила бригада ЦЦР «Оргсинтез» под руководством мастера Андрея Кузьмина.

Обследования показали, что необходима замена вышедшего из строя испарителя

аммиачно-холодильной установки. При помощи спецтехники один из испарителей был демонтирован в цехе производства азотной кислоты, после чего его установили на соответствующую позицию в цехе производства ацетилен и винилацетата. Следующий этап работ — подключение испарителя к трубопроводам обвязки и опрессовка на герметичность.

Источник: azot.lg.ua

На ринку мінеральних добрив ЗНАЧНО ЗРІС ПОПИТ НА АЗОТІВСЬКИЙ КАС

У 2014 році цех М-7 ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM напруцював 249,5 тис. тонн карбамідо-аміачної суміші (КАС), встановивши новий виробничий рекорд. Взяті торік темпи виробництва не зменшуються й нині, оскільки з наближенням весни на ринку помітно підвищився попит на рідкі мінеральні добрива.

Начальник цеху М-7 Микола Скалько

Окрім Черкаського «Азоту», на виробництві КАСу спеціалізувався ще й ПАТ «Концерн Стирол». Однак через події на Сході наше підприємство наразі залишається єдиним виробником цих добрив в Україні.

— Ми працюємо на максимальному навантаженні, випускаючи щодня 1500 тонн карбамідо-аміачної суміші. Вся продукція спрямовується виключно на внутрішній ринок, — розповідає **начальник цеху М-7 Микола Скалько**. — До речі, на ринку намітилися нові тенденції. Раніше попит на КАС підвищувався ближче до весни. Ми ніколи не відвантажували продукцію в таких обсягах у грудні-лютому. Цього року все змінилося. Фактично з лінії добрива одразу йдуть на відвантаження. Такий попит, напевно, можна пояснити прогресивністю цих добрив. Вони не псуються і не втрачають своїх властивостей. Деякі аграрники вносять їх навіть взимку.

Неподалік адміністративно-побутового корпусу цеху М-7 розташовані естакади наливу КАС в автомобільні та залізничні цистерни. Тут спостерігаємо чергу із вантажівок. Щоб не заважати апаратникам, йдемо спочатку до шитової складу.

— На цей пульт надходять дані з двох сховищ місткістю

10 тисяч тонн кожне. На екрані відображається температура продукції та рівень завантаження ємностей у відсотках. Як бачите, в це сховище зараз надходить КАС з лінії, а з цього ми відвантажуюмо вже паспортизовані добрива, — пояснює **начальник відділення цеху М-7 Сергій Моїсєєв**.

У зміні сьогодні працюють два апаратники підготовки сировини — **Юрій Мереґ** та

Валентина Кудрявцева. Вони встигають і за пультом слідкувати, і продукцію відпускати, і супроводжуючі документи оформляти.

— Наш робочий день традиційно розпочинається з обходу — перевіряємо стан трубопроводів, насосів, сховища... Десь о 7:30 починають з'їжджати вантажівки. Сьогодні заправлятимемо вже шосту машину. Зараз нам багато простіше. Два роки тому процес відвантаження КАСу автоматизували. Ось стоїть лічильник. На ньому виставляємо необхідний тоннаж і натискаємо «Старт».

— Одночасно можна завантажувати добрива в шість цистерн. Спочатку йде підготовка ємностей, потім опускається пантограф, виставляється тоннаж на пульті і починається налив. У кінці цистерни обов'язково пломбуються, — зазначає **Сергій Моїсєєв**.

Безперервному виробітку такого популярного нині різновиду мінеральних добрив і стабільній роботі технологічного обладнання сприяє регулярне проведення ремонтів. Минулого року в цеху відремонтували окремі види обладнання, почистили теплообмінники, усунули пропуски пари, провели заміну арматури, теплоізоляції трубопроводів і сховищ.

— Також замінили реверсивний колектор рідкого аміаку загальною протяжністю близько 980 метрів від цеху М-2 до корпусу 657, де розташований склад аміаку. Тепер є гарантія стабільної роботи не тільки нашого цеху, а й цехів М-2 та М-5, які теж зав'язані на ньому, — розповідає **Микола Скалько**.

Зараз цех працює в оптимальному режимі, дотримуючись нормативних параметрів споживання сировини (аміачної селітри й карбаміду), та готується до ще більшого попиту на КАС у період весняної посівної. Крім того, в березні-травні аграрії почнуть активно закуповувати ще й аміак та амводу.

Ми побували в цеху напередодні свята 8 Березня. З цієї нагоди **Микола Скалько передав вітання всім жінкам цеху М-7:**

Зі святом весни вас, любі жінки! Радості і здоров'я. Нехай у добрі й достатку ростуть ваші діти, нехай чоловіки цінують вашу красу й шляхетність. Зичу великого жіночого щастя, безхмарного блакитного неба, здійснення найзаповітніших мрій і сподівань!

Максим Батир

Апаратник Юрій Мереґ на естакаді наливу КАС

МАЙЖЕ ТРЕТИНА ПРАЦІВНИКІВ «АЗОТУ» – ПРЕКРАСНІ ЖІНКИ

Представниці прекрасної статі відповідально ставляться до своєї роботи. Своєчасно, якісно та ретельно її виконують, а деякі види робіт просто традиційно жіночі. Тож на такому великому підприємстві, як ПАТ «АЗОТ», не могли обійтися без жіночої присутності.

У відділі кадрів «Азоту», який вже восьмий рік очолює саме жінка – Ірина Умярова, нам розповіли, що станом на березень на підприємстві працюють 1552 жінки. З них 995-ть – робітники, 383 – спеціалісти, 82 – службовці і 92 – керівники.

Традиційно жіночими на «Азоті» є посади економіста, табельника, комірника, медсестри, прибиральниці. Тільки жінки працюють машиністами розфасувально-пакувальних машин у цеху з виробництва аміачної селітри М-9, за допомогою яких продукція фасується в 50-кілограмові мішки.

Як зазначила Ірина Умярова, сумлінний труд працівниць ПАТ «АЗОТ» високо оцінено

на різних рівнях, в тому числі – на державному. За останні роки 8 жінок були удостоєні високих державних нагород, відзнак та звань. Так, заступник начальника цеху М-9 Ольга Драган нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня, заступник начальника Центральної лабораторії товариства (ЦЛТ) Світлана Кузнєцова – медаллю «За працю і звитягу», начальник лабораторії по боротьбі з корозією ЦЛТ Ірина Федулова – нагрудним знаком «Знак пошани за заслуги перед хімічною галуззю України», апаратник дегідрування V розряду цеху К-4 Світлана Бикова та лаборант хімічного аналізу V розряду централізованого відділу технічного контролю (ЦВТК)

Ірина Григорівна Умярова

Надія Шевченко – грамотами Мінпромполітики України. Подяки від прем'єр-міністра України отримали старший

майстер зміни цеху з виробництва сульфату амонію К-2 Любов Меєр та Наталія Кужман, яка працювала старшим диспетчером, а нині перебуває на заслуженому відпочинку. Також нині вже на пенсії працівниця «Азоту», яка в 2008 році отримала звання «Заслужений працівник промисловості України». Це Наталія Шеленкова. На той час вона трудилася лаборантом хімічного аналізу V розряду ЦВТК.

Переконані, що цим переліком відзначення трудових досягнень жінок Черкаського «Азоту» не вичерпається. Тож нових досягнень вам, шановні виробничниці, заслуженого визнання та поваги!

Наталія Бакалова

Шановні жінки!

Вітаю вас зі святом весни, молодості та краси!

Бажаю, щоб ви завжди жили під мирним небом, росли дітей, внуків та правнуків, віддавали свою любов і тепло рідним людям та отримували від них у відповідь любов, повагу, підтримку, розуміння...

Нехай у ваших домівках панують злагода, затишок і добробут. Будьте завжди красивими, коханими й щасливими незалежно від років, соціального та сімейного статусу. Нехай доля дарує побільше радісних подій, емоцій та вражень, а в житті завжди панує весна!

Начальник відділу кадрів ПАТ «АЗОТ» Ірина Умярова

ПАТ «АЗОТ» ДОПОМАГАЄ У ВИГОТОВЛЕННІ СУХИХ ПАЙКІВ ДЛЯ БІЙЦІВ АТО

Черкаський «Азот» допомагає облаштувати кухню для виготовлення висушених напівфабрикатів, які відправляються для наших військових у зону АТО. На прохання громадської організації «Наш батальйон Укропський сухпай» волонтери підприємства надали необхідний посуд, відремонтували каналізацію, відреставрували стелажі для сушіння овочів.

«Укропський сухпай» розпочав виготовлення сухих борщів ще в жовтні минулого року. Першими дегустаторами цього напівфабрикату стали бійці 14-го батальйону територіальної оборони «Черкаси», які на свій смак корегували кількість тих чи інших овочів у страві, просили розширити асортимент.

— Разом з лікарем-дієтологом ми розробили 24 рецепти сухих напівфабрикатів для збалансованого харчування хлопців, які нас захищають, — розповіла волонтер «Укропського сухпаю» Катерина Дубрава. — Крім борщів ми готуємо вітамінний «Імбирний чай» (мед + імбир + лимон), калину з цукром, сало перекручене з часником, пряні корейські салати, енергетичні цукерки на кшталт грильжу з горіхами, сухофруктами та медом.

Основна кухня «Укропського сухпаю» знаходиться нині на колишній кухні тютюнової фабрики за адресою вул. Благовісна, 170. Проте вона лише устатковується. Волонтери ініціатив-

На кухні ГО «Наш батальйон Укропський сухпай»

ної групи працівників «Азоту» «Україна понад усе» надали необхідний посуд: каструлі, харчові ємності, пательні, ополоники тощо.

Дізнавшись про проблему з каналізаційними комунікаціями, азотівці замінили каналізацію у підвалі, яка була поїдена іржею, а, подекуди — замаслена цементом. Також, працівники «Азоту» допомогли з підклю-

ченням овочестіжки, винайшли і виготовили фільтр до неї, аби не засмічувати досить ненадійну каналізацію. Робітники управління капітальних ремонтів та цеху захисних покриттів допомогли допрацювати стелажі для попередньої сушки овочів, які були лише у вигляді заготовок, та виготовили ще один стелаж. Тепер на них проходять підготовку

перед сушкою для позбавлення зайвої вологості одночасно до 500 кг овочів. Працівники ВГРЗ придбали якісну дрібну сітку й натягли її на піддони до сушильних шаф, виготовлених для «укропської» кухні небажними громадянами.

Крім того, азотівці придбали для переробки в «сухпай» 14 кг сала, яке передали до 4-х підрозділів ЗСУ та одного добровольчого батальйону.

Волонтери ГО «Наш батальйон» дуже вдячні «Азоту» за допомогу. Спільними зусиллями вдається потроху налагоджувати роботу «укропської кухні».

Волонтерська група «Україна понад усе» продовжує надавати допомогу бійцям АТО за всіма найважливішими напрямками. Так, за останній час було придбано ще один (вже третій) бензиновий генератор. Його отримала 93 бригада, що дислокується в с. Піски. Для мобілізованого до Збройних сил України працівника цеху К-6 Михайла Рєви було придбано берці, спальний та речовий мішки, для Віталія Гожка, мама якого працює в бюро розмножувальної техніки підприємства, — бушлат, теплі штани, гумові чоботи, тактичні рукавиці, 2 комплекти термобілизни. На прохання бійців 81 аеромобільної бригади «КІБОРГИ» було передано 300 м² поліетиленової плівки, для госпіталю з пораненими військовими, що в м. Артемівськ Донецької області, волонтери «Азоту» передали 50 комплектів білизни, а для батальйону «Айдар» — два примуси.

Цей список можна продовжувати. Завдяки коштам, які здають працівники «Азоту» та самовідданий роботі його волонтерів, колектив підприємства робить свій внесок у захист України.

Наталія Бакалова,
фото автора

Фотофакт. У лютому пройшов чемпіонат «Азоту» з волейболу

З 6 по 26 лютого на майданчику спорткомплексу пройшов чемпіонат публічного акціонерного товариства «Азот» з волейболу. В ньому взяли участь 8 збірних команд структурних підрозділів підприємства.

До I групи увійшли 4 кращі команди за результатами торішніх змагань. У II групі опинилися команди, які вперше брали участь у змаганнях.

У підсумку, в першій групі «золото» здобув цех електропостачання (на фото), капітан — Павло Свідін. II місце виборов цех М-9 (капітан Микола Євченко), III місце за цехом К-4 (Віктор Шестопапов).

У другій групі кращою стала команда цеху К-7, II місце вибороли спортсмени ЦЕРЦ, III місце за цехом М-7.

Власн. інформ.

Юні баскетболісти вибороли «СРІБЛО» ШКІЛЬНОГО ЧЕМПІОНАТУ МІСТА

У Черкасах завершився традиційний шкільний чемпіонат із баскетболу серед дівчат. Третій рік поспіль почесне друге місце посідає команда підшефної ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM загальноосвітньої школи №22.

За перемогу у фінальних матчах боролися Каріна Скляр, Валерія Басенко, Каріна Бабич, Олена Брусило, Яна Власенко, Грина Задорожня, Наталія Сердюк та Вікторія Ситник. До чемпіонату дівчат готував незмінний тренер Василь Савушкін. Пройшли останні баскетбольні баталії у спортивному залі гімназії №31. Суперником команди у фінальному двобої стали баскетболістки ЗОШ №33.

Вибороти перемогу спортсменкам завадила травма капітана команди, кандидата в майстри спорту Каріни Скляр. До цього моменту баскетболістки обох команд не відпускали далеко одна одну в рахунок. Дівчата підшефної школи від-

ставали від майбутнього переможця лише на 3 очки (22:19). Шанси здобути перше місце в чемпіонаті знову зменшилися в третій 10-хвилині. За перебір фолів з майданчика було вилучено Каріну Бабич – ще одного сильного гравця команди. Попри численні спроби професійно обіграти суперника, гра все ж таки закінчилася рахунком 51:32 на користь ЗОШ №33.

До речі, в чемпіонаті брала участь і команда підшефної ЗОШ №4, яка змагалася за «бронзу». Однак у вирішальному матчі дівчата, на жаль, поступилися призовим місцем своїм колегам зі школи №24.

За друге місце в шкільному чемпіонаті міста з баскетбо-

Команда ЗОШ №22 – трикратний призер першості з баскетболу

лу команда загальноосвітньої школи №22 отримала нагороди від організаторів турніру, а та-

кож подарунок від шефів ПАТ «АЗОТ» OSTCHEM.

Максим Батир

СТРАХОВАЯ КОМПАНІЯ
САЛАМАНДРА - УКРАЇНА

INSURANCE COMPANY
SALAMANDRA-UKRAINE

Страхова компанія «Саламандра-Україна» приготувала унікальну пропозицію для працівників ПАТ «АЗОТ»:

Придбайте поліс «автоцивілки» зі знижкою до 20%* і отримайте не 50 тисяч гривень, а 100 тисяч гривень відповідальності за шкоду, заподіяну майну третіх осіб.

* Стаж до 1 року – без знижки, 1 рік – не більше 5%, 2 роки – не більше 10%, 3 роки – не більше 15%, 4 та більше років – не більше 20%.

Ви звичайно знаєте, що в кожному транспортному засобі, який виїжджає на автошляхи, повинен бути поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності (так звана «автоцивілка»).

Цей вид страхування є обов'язковим. Купуючи цей поліс, автовласник страхує свою відповідальність за заподіяння ним шкоди майну, життю та здоров'ю третіх осіб.

Страхова компанія «Саламандра-Україна», яка співпрацює з ПАТ «АЗОТ» вже четвертий рік поспіль, приготувала унікальну пропозицію:** купуючи поліс обов'язкового страхування цивільно-правової відповідальності в СК «Саламандра-Україна», ви отримуєте до нього додатково 50 тисяч гривень до ліміту відповідальності за шкоду заподіяну майну третіх осіб.

** Пропозиція діє протягом 6 місяців з дня публікації та за необхідності може бути подовжена.

Існуючі ліміти відповідальності страхової компанії за полісом страхування наступні:

- за шкоду, заподіяну майну, – 50 тисяч грн. (+ акційні 50 тисяч грн.);
- за шкоду, заподіяну життю та здоров'ю, – 100 тисяч грн.

Для оформлення полісу звертайтеся: м. Черкаси, вул. Пастерівська, 20.
Тел.: (067) 946-22-02 Інна Каліберда; (067) 474-61-43 Марина Шамрай.

Дорогі виробничники! Шановні ветерани праці!

Щиро вітаємо трудовий колектив Черкаського «Азоту» та шанованих ветеранів виробництва з 50-річним ювілеєм одержання першої продукції.

Півстолітній виробничий літопис підприємства насичений яскравими сторінками знакових трудових досягнень, цілеспрямованої, наполегливої колективної праці, визначних перемог. Хіміки періоду будівництва, пуску і становлення заводу передали наступним поколінням естафету напрацьованих традицій, виняткового професіоналізму та досвіду. Запорукою їхньої успішної діяльності була спільна мета, високий фаховий рівень та добросовісність.

Особливість нашого підприємства – велика кількість трудових династій. Нині працюють діти та онуки тих, хто починав будувати і пускати Черкаський «Азот». І вони продовжують нести велику відповідальність за збереження та примноження спільних здобутків.

З нагоди виробничого ювілею бажаємо вам благополуччя, міцного здоров'я та впевненості у завтрашньому дні!

Правління товариства

«Азоту»
50
років

14 БЕРЕЗНЯ – 50 РОКІВ ІЗ ДНЯ ПУСКУ ЦЕХУ А-1 і одержання першої продукції

Ветерани праці Черкаського ПАТ «АЗОТ», які в період з 1964-го по 1966 роки приїхали в якості спеціалістів на підприємство, 14 березня відзначають славу дату в своєму трудовому житті – 50-річчя пуску цехів аміаку. Піввіку минає з дня великої історичної події – одержання першої продукції.

Дуже жаль, що багато наших колег не дожили до цього історичного моменту. В їх числі: Валентин Сорокін, Борис Колпаков, Борис Старков, Володимир Сисоєв, Василь Шевчук, Геннадій Єгоров, Григорій Михальченко, Юрій Огіренко, Леонід Новожилов, Євдокія Базіна, Євген Лантух, Микола Білобородов, Віктор Галич, Микола Берлізов, Степан Третьяков, Дмитро Цибісов, Федір Безуглий, Іван Білошапка та інші. Вони внесли великий вклад

в пуск першого виробництва аміаку, а надалі й інших цехів, що вводилися в експлуатацію. Водночас з ювілеєм підприємства 45-річчя відзначає і колектив цеху А-3. Варто згадати і про колишній цех аміаку А-4. Успішно продовжує трудитися колектив цеху А-5.

Для багатьох відома істина – виробіток міндобриб потребує сировинних ресурсів, зокрема газоподібного та рідкого аміаку. Такий вид сировини колектив кваліфікованих спе-

ціалістів, які приїхали з різних міст колишнього СРСР, зуміли в нелегких умовах отримати 14 березня 1965 року.

Всьому колективу аміачного виробництва активно допомагали працівники допоміжних цехів та відділів управління, за що їм велика неоціненна вдячність.

Про те, як проходили важливі етапи будівництва хімікомбінату, монтаж обладнання, пускові процеси, написано вже чимало. Слід зауважити,

що спільна праця всього колективу згуртувала трудове життя справжніх ентузіастів. Тепер кожен при зустрічі вважає себе не лише причетним до історичних процесів будівництва, розвитку і становлення «Азоту», а входить до великої професійної родини, яку об'єднують незабутні спогади. Щиро дякуємо колишньому генеральному директору Борису Сергійовичу Райкову та нинішньому Голові Правління Віталію Леонідовичу Склярову за те, що не втратили наші досягнення, а навпаки, примножили їх і підприємство продовжує ефективно працювати, виконувати найважливіше завдання щодо забезпечення мінеральними добривами вітчизняних товаровиробників. Ми – ветерани праці перших цехів аміаку завдячуємо всьому колективу азотівців, які трудяться на благо Черкаського «Азоту», на благо рідної країни.

Сердечно вітаю всіх з історичним ювілеєм – 50-річчям трудової діяльності підприємства. Зичу міцного здоров'я, родинного щастя, добробуту та процвітання.

**Юрій Воробйов,
почесний ветеран праці
ПАТ «АЗОТ»,
учасник пуску цехів аміаку**

Ветерани пуску цехів аміачного виробництва (з архіву, 2010-й рік)

ДО 45-РІЧЧЯ ЦЕХУ А-3 КОЛЕКТИВ НАПРАЦЮВАВ 15 МЛН. ТОНН АМІАКУ

15 березня 1970 року на виробничому комплексі другої черги в цеху А-3 було одержано перший аміак. Щодня його колектив забезпечує інші виробництва мінеральних добрив Черкаського «Азоту» сировиною, а сільгоспвиробників – готовою продукцією. За 45 років свого існування цех напрацював більше 15 мільйонів тонн аміаку.

Пуск цеху А-3 відбувся рівно через п'ять років після отримання першого на підприємстві аміаку на агрегатах першої черги. Новий цех вважався унікальним, оскільки в Україні вперше вводилося багатотоннажне виробництво обсягом 400 тисяч тонн на рік на основі нової технології.

— Я прийшов працювати в цех А-3 у 1972 році. Звичайно, це надпотужне виробництво. Мені було з чим порівнювати, оскільки до цього вже встиг попрацювати в цехах А-1 і А-2, — розповідає слюсар-ремонтник Олексій Жученко. — Агре-

Виробничі успіхи цеху — на рахунку досвідчених професіоналів

«Золотий фонд» цеху А-3: О.В.Сорокін і В.О.Комишний (працюють в цеху з моменту монтажу та пуску), О.В.Жученко, О.В.Мацюта, О.С.Боряков, А.С.Ігнатенко, С.П.Ольков, О.В.Дідуленко, О.С.Дем'яненко, П.М.Бібік, О.О.Бондаренко, М.Ф.Шумовський, О.Г.Кравченко, Г.Г.Горун, С.А.Грузінський, С.М.Дуда та ін.

гат на першій черзі виготовляв лише 8 — 12 тонн аміаку на годину, а тут — 25 тонн. Плюс дві технологічні нитки. Щогодини ми видавали й продовжуємо видавати на-гора до 50 тонн продукції.

Рішення про будівництво нового цеху керівництво виробничого об'єднання ухвалило ще в 1964 році. Вже в липні наступного року було підписано контракт із французькою фірмою «Енса». А ще через рік розпочалися будівельні роботи. Як згадують очевидці, під час пусконаладжувальних операцій на об'єктах трудилося до двох тисяч осіб.

— В липні 1969 року розпочався мій трудовий шлях на підприємстві саме в цеху А-3. В цей час тут на повну кипіла робота — компресори були зібрані лише наполовину, проводився монтаж іншого обладнання, автоматики, приладів, — згадує слюсар КВПІА Олександр Сорокін. — Шефмонтаж здійснювали, звісно, французи. Вони залишалися у

нас до закінчення гарантійного випробування в 1974 році. Під час пусконаладки багато сил пішло на усунення дефектів, реконструкцію окремих вузлів і трубопроводів. Тим не менше нашому колективу вдалося стабілізувати технологічний процес. У цьому ж році до нас приїхали переймати досвід кубинці.

Взятий ще у 70-х роках виробничий ритм утримується колективом цеху й до сьогодні.

— Час не стоїть на місці. Технологічний процес поступово осучаснюється. Насамперед щороку, окрім капітальних ремонтів, проводимо і модернізацію обладнання, що дозволяє нам зменшувати обсяги споживання енергоресурсів та підвищувати рівень виробничої безпеки. Якщо проектне споживання природного газу становить 1065 м³ на тону продукції, то середній показник у 2014 році склав тільки 1002 м³. Те ж саме стосується і споживання електроенергії: проектні витрати — 770 кВт/

год на тону продукції, а фактичний показник у 2014 році — 737 кВт/год, — зазначає начальник цеху А-3 Віктор Погорілий.

Найбільш суттєві останні реконструкції в цеху А-3 пройшли у 2012 — 2014 рр. Загалом за цей період у реалізацію проектів з модернізації було інвестовано 78,22 млн. грн. Усі організаційно-технічні заходи були спрямовані на відновлення ресурсу технологічного обладнання, підвищення ефективності його роботи, зменшення обсягів енергоспоживання та поліпшення показників екологічності виробництва. Також було втілено в життя чимало раціоналізаторських пропозицій. Багато ідей належало О.П.Кольбі, В.П.Фірманюку, О.С.Борякову, В.О.Комишному, А.С.Ігнатенку, О.В.Дідуленку, О.О.Трусову, О.В.Мацюті та ін.

— Зберігати високі показники нам вдається завдяки досвідченим і кваліфікованим працівникам. У кожному з них я ціную відданість улюбленій справі. Якщо не вкладати, об-

разно кажучи, свою душу, то навряд чи виробництво зможе працювати на пристойному рівні, — підкреслює Віктор Іванович.

60% працівників трудяться в цеху далеко не перший рік. Свій досвід і навички вони передають молодшому поколінню, одним із авторитетних представників якого є Володимир Мороз. За 5 років він пройшов шлях від апаратника конверсії до інженера-технолога.

— Спочатку я поєднував роботу з навчанням на магістратурі. Звичайно було трохи важко. Часто доводилося їхати з нічних змін на пари або ж навпаки. Однак це був мій вибір. Хотілося швидше почати опановувати професію на практиці, — говорить Володимир Вікторович. — У нас на підприємстві дають можливість молодим спеціалістам реалізувати свій потенціал, якщо є відповідний хист і бажання. Я вирішив не хехтувати такою нагодою і продовжив розвиватися вже на роботі.

Минулого року Володимир Мороз потрапив до кадрового резерву на посаду заступника начальника цеху. Разом зі своїми колегами, які також у перспективі зможуть стати керівниками середньої ланки, в березні він пройде курс навчання у створеній на підприємстві Школі кадрового резерву.

Працівники цеху примножують не лише виробничі досягнення, а й спортивні. Наприклад, цього року команда цеху А-3 посіла друге місце в ІІ групі чемпіонату ПАТ «АЗОТ» з міні-футболу.

З нагоди 45-річного ювілею зичимо колективу цеху на снаги, легких трудових буднів, нових досягнень, звершень та перемог!

Максим Батир,
фото автора

Дорогі жінки!

Для вас в цей день святковий
вітальні слова від чоловічого колективу 1 ДПРЗ.

Ніжні матері, турботливі бабусі, любі сестри, кохані дружини,
мілі дочки й онучки! Наші віддані й надійні друзі, близькі
та рідні люди!

**Сердечно вітаємо вас з найпрекраснішим святом весни –
Міжнародним жіночим днем 8 Березня!**

Добрі і ласкаві, мужні й вразливі, такі хоробрі й такі тендітні, ви –
найдорожче, що є в житті чоловіків. Охоронниці домашнього вогнища,
берегині роду людського, ви народжуєте і виховуєте дітей, передаючи з
покоління в покоління традиції високої духовності, культури, працьови-
тості. Щедрість ваших душ зігриває, сила духу – захоплює, а краса – вселяє
віру в те, що світ буде врятований.

Від усієї душі бажаємо вам мирного неба над головою, величезного
жіночого щастя, любові й добра! Нехай поруч з вами завжди будуть лише
гідні люди, а серед них – чоловік, з яким будуть нестрашні будь-які негоди!
Бажаємо, щоб кожен прийдешній день ви зустрічали з посмішкою, з перед-
чуттям радості, впевненістю і щиросердечним спокоєм!

Від імені чоловічого колективу 1 ДПРЗ Юрій Литвин

ПАТ «АЗОТ» ДОЛУЧИВСЯ ДО МЕДИЧНОГО ПРОЕКТУ МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ

Черкаський «АЗОТ» OSTCHEM долучився до проекту Міжнародної організації праці та ЮНЕЙДС «Добровільне кон-
сультування та тестування на ВІЛ для працівників», завдяки чому співробітники підприємства зможуть безкоштовно та
анонімно здати аналіз на ВІЛ-інфекцію.

На жаль, Україна зали-
шається лідером в Європі за
масштабами поширення ВІЛ-
інфекції. За оцінками експертів
тієї ж ЮНЕЙДС, в Україні з
ВІЛ-інфекцією живе до 270 ти-
сяч осіб. І тільки кожен другий
знає про свій діагноз. Підступ-
ність цієї смертельно небез-
печної хвороби полягає в тому,
що вона може роками себе не
проявляти. Симптоми, які в
першу чергу повинні насторо-
жити інфікованого, – це різке
зниження імунітету, що супро-
воджується хронічними захво-
рюваннями дихальних шляхів,
наривами тощо.

– ВІЛ-інфекцією можна
заразитися лише через неза-
хищений статевий контакт,
або ж безпосередньо через
кров. Проблема в тому, що ця
хвороба давно вийшла за межі
певних соціальних груп і може
загрожувати кожному, – роз-
повідає головний лікар МСЧ
ПАТ «АЗОТ» Віктор Ялової. –
Близько 90 відсотків людей, які

живуть з ВІЛ, це люди віком від
15 до 49 років. Тобто, працез-
датне населення. Програма,
запропонована Міжнародною
організацією праці, повністю
анонімна. Забір крові на
підприємствах здійснювати-
меться фахівцями центру про-
філактики та боротьби з ВІЛ/
СНІД. У разі якихось підозр,
інформація повідомлятиметься

безпосередньо людині, яка
здавала аналіз.

Як зазначив Віктор Ялової,
в Україні діють закони, які захи-
щають права ВІЛ-інфікованих
та хворих на СНІД людей. Зок-
рема, гарантують їм право на
анонімність, забороняють
якимось чином принижувати
їхню гідність чи обмежувати
права. Щоб не виділяти ВІЛ-

інфікованих в окрему катего-
рію, не вести облік таких осіб
тощо, в медицині вже багато
років прийнято працювати з
будь-яким пацієнтом так, ніби
він є потенційним носієм ін-
фекції, тобто використовувати
одноразові медичні інструмен-
ти, гумові рукавички тощо.

На Черкащині проект доб-
ровільного консультування й
тестування на ВІЛ впроваджує
Федерація профспілок області
та обласний центр профілак-
тики та боротьби з ВІЛ/СНІД
за участю обласного відділення
ВБО «Всеукраїнська Мережа
ЛЖВ» за підтримки Об'єднаної
Програми ООН з ВІЛ/СНІДу
(ЮНЕЙДС) і Фонду народо-
населення ООН (ФН ООН).
У ньому взяли участь великі
підприємства й навчальні за-
клади Черкащини. «Азоту» буде
надано близько 500 безкоштов-
них тест-систем. Планується,
що тестування можна буде про-
йти в березні.

Наталія Бакалова

На цій вулиці, на думку місцевих мешканців, завжди панує атмосфера святковості. Варто лише непоспішливо пройти і придивитися до кожної споруди та надписів на ній. Таку екскурсію на початку календарної весни зробила і я, вкотре переконавшись в тому, що є в нашому місті місця, які милують око. Колись ця вулиця називалася Дахнівською. На ній були розміщені великі магазини й банки, готелі й кінотеатри. Хрещатик був діловим, торговим та фінансовим центром Черкас. А ще тут було найбільше архітектурних шедеврів, окремі

виставці фіалок. Так ось виявляється чому на Хрещатику так запахло весною!

Знову ж таки, через дорогу від музею, столітньою історією дихає двоповерховий будинок біло-рожевого кольору, збудований ще в 1910 році. Колись це була єврейська гімназія, різні державні установи, а з 1988 року — дитяча художня школа ім. Данила Нарбута.

По вулиці на початку ХХ століття, як і зараз, було багато банків. Найбільші з них — Громадський, Орловський, Мінський. Будівля, в якій знаходився перший, зберігся й

На виставці фіалок в обласному художньому музеї

На Черкаському Хрещатику ЗАПАХЛО ВЕСНОЮ

Гості, а особливо кияни, котрі вперше приїждять у Черкаси, бувають щиро вражені тим, що і в Черкасах є вулиця Хрещатик. Їхньому подиву немає меж. А черкашани не лише радіють цьому, а й гордяться тим, що черкаський Хрещатик довший за київський. Довжина київського 1,2 км, а черкаського — 2,9 км. А ще вулиця бережно зберігає архітектуру XIX–XX століть.

з них збереглися до нашого часу. Отож, моя подорож по цій красивій вулиці розпочалася від будинку голови грабарської артілі Адріана Щербини, який був збудований ще в 1892 році. Немає сенсу описувати всі установи, які містилися в цьому будинку, для мого покоління це завжди буде «ЗАГС». Зовсім поруч (на місці теперішньої школи №17) була жіноча гімназія А.Самойловської. Її спорудження датоване 1904 роком і складалася вона з трьох одноповерхових будинків. Центральний мав басейн з фонтаном. А після революції

Романтичний символ міста — Блакитний Палац

розташовувалися магазин годинників І.Зейгера та кондитерська «Константинополь». А на другому поверсі був відкритий готель «Слов'янський», де, ймовірно, зупинявся сам Федір Шаляпін. З цього приводу існує легенда про співака і kota. Кіт дуже мелодійно мурчав і Шаляпін пригостив його рибиною. Після тривалих виступів співак почав втрачати голос. Перелякані працівники готелю шукали всілякі ліки, а їм під ноги весь час потрапляв кіт. Шаляпін похалів ображену тваринку і на ранок його хворобу як рукою зняло, а головне повернувся голос і став звучати ще потужніше.

А ось і будинок Цибульських. Хто не знає — це теперішній Музей Кобзаря. Зведений будинок у 1852 році. Це перша і, напевно, найстаріша багатоповерхівка у Черкасах. Саме тут під час перебування у нашому місті проживав Тарас Шевченко.

Я пройшла лише половину Хрещатика. А далі — не менш цікава історія із площею Слави, «Садом Ярових», «Комплексом Школьниково» тощо. Словом, варто прогулятися Хрещатиком, щоб поринути в історичне минуле, побувати в атмосфері святковості і вдихнути запах весни.

Ніна Гошуренко,
фото автора

Перша згадка про вулицю з'явилася в 1879 році під назвою Дахнівська. У 1893-му перейменована на Дубасівську, а в 1908 році її розділили на дві вулиці. До Парадної (Дашкевича) — Дахнівська, а далі — Дубасівська. З 1916 по 1919 роки дахнівська частина носила назву Миколаївська. Та в 1919 році дві вулиці об'єднали в одну — Урицького. У період німецької окупації це була вулиця Українська. І тільки в 1992 році стала Хрещатиком.

тут діяла фабрично-заводська семирічна школа.

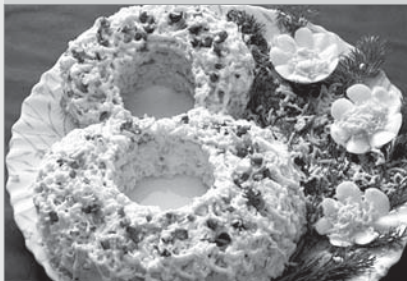
Через дорогу навпроти школи стоїть триповерховий будинок, споруджений наприкінці 50-х років у стилі псевдокласицизму, де розміщувався міський комітет, а зараз це обласний художній музей. Тут щодня проходять цікаві заходи, виставки картин, діє музей Данила Нарбута. Я ж цього дня побувала в музеї на унікальний

до цього часу. Це теперішня редакція газети «Черкаський край». Судячи з напису на фасаді (1864–1914), будинок збудований на честь 50-річчя Громадського банку. Його проект належить В.Городецькому. Далі йде Черкаська філармонія. Цікаво, що на її місці колись був заїзд до двоповерхового готелю, основними постояльцями якого були селяни, які привозили на центральний ринок

(квартал між бульваром Шевченка, Хрещатиком, Дашкевича та Вишневецького) свою продукцію.

Візитівкою Черкас, символом міста є Блакитний Палац. «Архітектурне обличчя» будинку вражає: химерні башти, арки, гострі шпигли, манірні та виносні балкони... Проектний почерк знаменитого Городецького і не інакше! Історики стверджують, що на першому поверсі

Радимо приготувати

Салат
«Березнева вісімка»

Необхідно: 200 г курячого філе, 200 г консервованого ананасу, 2 яйця, 50 г сиру, 1 цибулина, 3 зубчики часнику, сіль (за смаком), майонез.

Приготування: відварене філе, ананас нарізати кубиками. Яйця – відокремити білок і жовток. Білки наріжте кубиками, а жовток залиште для краси. Дрібно наріжте цибулю і часник. Сир натріть на тертці. Все змішайте і заправте майонезом. Щоб салат мав форму вісімки, візьміть дві склянки (меншу й більшу), поставте їх на блюдо і викладіть навколо салат. Посипте зверху жовтками.

Смачного вам і зі святом весни!

О.Шевченко, м. Черкаси

10

БЕРЕЗНЯ

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ

* У Південній Кореї – День праці. У Лаосі – День вчителя.

Народилися такі особистості:

Устим Кармалюк – український народний герой, керівник боротьби селян Поділля у 1813-1835 роках проти кріпацтва. Його іменем названо вулиці в ряді міст; **Анатолій Граник** – радянський кінорежисер ігрового, документального та науково-популярного кіно («Максим Перепелиця», «Дванадцять місяців»), сценарист; **Марина Владі** (Марина Володимирівна Полякова-Байдарава) – французька кіноактриса та співачка, дружина Володимира Висоцького. Є автором кількох книг, в тому числі й художніх; **Тарас Петриненко** – український музикант, співак, поет, композитор («Україно», «Пісня про пісню», «Господи, помилуй нас»). Народний артист України (1999 р.).

Цей день в історії позначений такими подіями:

1861 рік. Помер Тарас Шевченко.

1865 рік. У Перемишлі під час першого на Західній Україні шевченківського концерту відбулося перше публічне виконання пісні «Ще не вмерла Україна» Михайла Вербицького на слова Павла Чубинського, що згодом стала національним гімном.

1878 рік. У Женеві випустили кишенькове видання «Кобзаря» Тараса Шевченка.

1920 рік. Вийшов перший номер газети «Сільські вісті», яка називалася тоді «Селянська біднота». Сучасну назву часопис отримав 1 квітня 1965 року. Першим редактором газети був Василь Еллан-Блакитний.

1961 рік. У Парижі був створений Міжнародний союз геологічних наук.

Іменини у Тараса, Євгена та Антона.

ЧЕРКАСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ОБЛАСНИЙ
УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНИЙ
ТЕАТР ІМЕНІ ТАРАСА ГРИГОРОВИЧА
ШЕВЧЕНКА
ЧЕРКАСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Черкаський академічний обласний український музично-драматичний театр імені Т.Г.Шевченка запрошує в БЕРЕЗНІ 2015 року:

- 19** ЕЛЕОНОРА – четвер (початок о 18 год. 30 хв.)
(Монодрама Гіго Де К'яра. Тривалість вистави 1 год. 10 хв.)
- 20** ПРЕМ'ЄРА ВИСТАВИ
В РАМКАХ ПРОЕКТУ ЧЕРКАСЬКОЇ ТЕАТРАЛЬНОЇ ЛАБОРАТОРІЇ
ТАКА ЛЮБОВ – п'ятниця, вівторок, середа (початок о 18 год. 30 хв.)
(П'єса Дена і Яни Гуменних)
- 24-25**
- 21** СІЛЬВА – субота (початок о 17 год.)
(Оперета на 3 дії Імре Кальмана. Тривалість вистави 3 год.)
- 22** БОІНГ-БОІНГ – неділя (початок о 17 год.)
(Комедійна фантазія з життя стюардес на 2 дії Марка Камолетті)
- 27** ЦИГАНСЬКИЙ БАРОН – п'ятниця (початок о 18 год. 30 хв.)
(Комічна опера Йоганна Штрауса. Тривалість вистави 2 год.)
- 28** КАЙДАШЕВА СІМ'Я – субота (початок о 17 год.)
(Трагікомедія на 3 дії Івана Нечуя-Левицького. Тривалість – 2 год. 35 хв.)
- 29** ХТО В ДОМІ ГОСПОДАР?... – неділя (початок о 17 год.)
(Травестія на 2 дії за п'єсою «Фараони». Тривалість вистави 2 год. 05 хв.)
- 30-31** ТРАДИЦІЙНИЙ XXVI ФЕСТИВАЛЬ «ЧЕРКАСЬКІ ДЖАЗОВІ ДНІ – 2015»
(Дні фестивалю – понеділок, вівторок. Початок о 18 год.)

Вартість квитків від 20 грн.

Телефони для довідок: каса – 36-07-21, адміністратор – 36-07-18

Мудрі казки для дітей та дорослих:

- 22** БАРВІНОК-ГЕРОЙ
неділя (початок о 12 год.)
(Електро-мюзикл Богдана Чалого)
- 29** КОРОЛЬ ДРОЗДОБОРОД
неділя (початок о 12 год.)
(Музична казка Богдана Стельмаха)

З ювілеєм!

МІСЮРУ Лідію Михайлівну — лаборанта хімічного аналізу цеху очистки промислових і стічних вод із 60-річчям.

ШАПОВАЛ Тамару Леонідівну — старшого апаратника абсорбції цеху М-5 із 45-річчям.

ЗДЕСЕНКО Оксану Петрівну — електромонтера цеху електропостачання із 45-річчям.

ШВИДЕНКО Валентину Петрівну — апаратника підготовки сировини цеху М-5 із 50-річчям.

СОКОЛІ Тетяну Олексіївну — менеджера з постачання управління матеріально-технічного постачання із 30-річчям.

КРАВЦЯ Ігоря Михайловича — начальника дільниці цеху К-9 із 55-річчям.

МУСІЄНКА Олександра Григоровича — апаратника синтезу цеху М-6 із 40-річчям.

ЗІНЧЕНКА Сергія Борисовича — столяра ремонтно-будівельного цеху із 40-річчям.

БЕЗКЛЕПЧЕНКО Аллу Іванівну — апаратника перегонки цеху К-1 із 40-річчям.

МАРЧЕНКА Володимира Вікторовича — машиніста холодильних установок цеху К-1 із 45-річчям.

СОВАЙЛЮ Олену Валеріївну — лаборанта хімічного аналізу ЦВТК із 30-річчям.

ЛЕПЬОШКІНА Юрія Миколайовича — апаратника нейтралізації цеху М-9 із 40-річчям.

МАТОФІЙ Тетяну Миколаївну — прибиральницю службових приміщень цеху М-6 із 50-річчям.

ЛЕНЬКОВУ Антоніну Львівну — апаратника випарювання цеху М-9 із 55-річчям.

КРАВЧЕНКА Олега Григоровича — начальника зміни цеху А-3 із 45-річчям.

ЄРЕМЕНКА Володимира Анатолійовича — електромонтера цеху електропостачання із 25-річчям.

ШЕЙКІНА Олега Івановича — слюсаря-ремонтника цеху централізованого ремонту із 45-річчям.

МИЛЕНКО Ірину Михайлівну — головного бухгалтера комбінату громадського харчування із 60-річчям.

ДЕЙНЕГУ Леоніда Івановича — слюсаря-ремонтника УКР із 50-річчям.

Бажаємо вам міцного здоров'я, святкового настрою, польоту мрій та удач на життєвих стежинах!

Визначні ювілеї працівників «Азоту»

Звичайна доля НЕЗВИЧАЙНОЇ ЛЮДИНИ

У прекрасний день 13 березня начальник зміни цеху електропостачання **Михайло Зіновійович Бусел** відзначає свій почесний ювілей – 60-ти річчя.

Ювіляр **Михайло Зіновійович Бусел**

Народився **Михайло Зіновійович** на берегах чарівної річки Десни у багатодітній сім'ї **Бусела Зіновія Йосиповича** та **Єлизавети Лукичної** в селі **Макошино Менського району на Чернігівщині**. З дитинства любив допомагати батькові та старшим братам по господарству: чи в дворі щось будувати, чи в луках косити — все робив із задоволенням, тому й виріс, як кажуть, майстром «на всі руки». І професією обрав собі справжню чоловічу — після закінчення десятиліткі вступав до **Казанського авіаційного інституту**. Але доля не дуже дослухалася до мрій **Михайла**, тому в інститут вступити не вдалося. До армії і токарем працював, і вантажником. А коли весною 1975 року повернувся з армії, то вирішив часу не гаяти і став опановувати професію електрика у **Дніпродзержинському енергетичному технікумі**.

До **Черкас Михайло Зіновійович** прибув за направленням після закінчення навчання в технікумі. З того часу, а саме з 1 квітня 1978 року, він працює в цеху електропостачання **ПАТ «АЗОТ»**, в оперативній службі.

Спочатку трудився електромонтером з обслуговування підстанцій, а з 1985 року і до сьогодні **Михайло Зіновійович** — начальник зміни, один із найкращих

наставників для молоді. Про його зміну особлива розмова. Маючи багаторічний досвід роботи в оперативній службі, він створив дружний, висококваліфікований колектив однодумців. **Михайло Зіновійович** для своїх підлеглих не тільки начальник, старший наставник, а й батько. Вони живуть і працюють як одна сім'я, і відпочивають дуже часто разом — у **Михайла Зіновійовича** на дачі. На природі, на свіжому повітрі варять юшку, готують шашлики та рибалять.

У **Михайла Зіновійовича** чудова сім'я: дружина **Галина Федорівна**, з якою вони познайомилися ще в технікумі, двоє дітей — син **Сергій** та донька **Олена**, дві надзвичайно чарівні онучки. Весілля **Михайло** і **Галина** відсвяткували будучи ще студентами, а потім **Михайло** поїхав працювати в **Черкаси**, а **Галина** рік навчалася в технікумі. Син **Сергій** теж обрав професію електрика, працює в цеху електропостачання. А це вже хоч невелика, але трудова династія.

Щиро вітаємо **Михайла Зіновійовича** з наближенням почесного ювілею. Бажаємо йому особистого щастя, міцного здоров'я, безкінечних успіхів, душевного комфорту і сімейного благополуччя.

Колектив цеху електропостачання

КОНЦЕРТНА ПАЛІТРА БЕРЕЗНЯ ДЛЯ ЧЕРКАСЬКИХ ГЛЯДАЧІВ

Справжнє свято на початку весни подарували глядачам відомі українські артисти естради Іво Бобул, Павло Зібров, брати Яремчуки, привітавши найкращу половину людства з 8 Березня. Прикладом своєї творчості вони завжди підкреслюють, що українська пісня є складовою національної культури.

У перший день календарної весни на найбільшій сцені міста в Палаці культури «Дружба народів» виступав Народний артист України Іво Бобул, який за словами багатьох шанувальників його творчості, зачарував і своїм голосом, і співом, і репертуаром.

– У кожному його слові вчувається щира любов до рідної України, любов весняна, тепла, прозора, дещо й ностальгійна, – ділиться враженнями **начальник Прес-центру Євдокія Мацюкіна**, яка не вперше відвідує концерти цього співака. – «Душі криниця», «Місячне колесо», «На Україну повернись», «Одна єдина», «Якщо любиш, кохай»... Ці та інші пісні Іво Бобула давно вже стали народними шлягерами.

Концертну естафету від Іво Бобула прийняли напередодні восьмиберезневого свята брати Яремчуки та Павло Зібров, які співали на сценах Черкаського обласного театру та філармонії. «Зі святом, любі жінки!» – так називалася концертна програма заслужених артистів України Дмитра та Назарія Яремчуків.

– Дмитро та Назарій є гідними нащадками славетного батька. В атмосфері

цілковитої гармонії звучали добре відомі пісні кількох поколінь – «Моя родина», «Ти моя Україно», «Стожари» та інші. Глядачі залюбки підспівували артистам, щедро обдаровуючи їх щедрими оплесками. Не стримувалася в цьому і я, – розповідає **начальник дільниці оперативної служби цеху електропостачання Жанна Євсєєва**.

Творчість Павла Зіброва переважно присвячена жінкам, адже Народний артист України є ще й незмінним президентом «Партії шанувальників жінок». Сьогодні співак цілком змінив свій імідж, але не змінилася його безмежна любов до жінки, матері, до життя. Це він і продемонстрував під час концерту 7 березня, що проходив в обласній філармонії.

Море драйву, море позитиву, море запальної музики зі сцени ПК «Дружба народів» подарували «зірки з народу», мегапозитивні україночки з «Лісапетного батальйону», переможці телевізійного шоу «Україна має талант». Кожна пісня групи – це театралізований гумористичний номер, який надовго запам'ятається вдячним глядачам.

Підготувала Ніна Гошуренко

